

Ruskaviikko Muoniossa 12.-19.9.2020

Lauantai 12.9.

Aamulla varhain bussillinen iloisia patikoijia suuntasi kohti Lappia: kohteenamme Muonio ja Tunturikeimiö, Jerisjärven tuntumassa.

Meitä reissaaajia oli 22 sekä tuttu ja turvallinen kuljettajamme Topi; matkanjohtajina konkarit Kajtsu ja Petri.

Koronan vuoksi bussissa oli tällä kertaa runsaasti tilaa; koronaohjeita myöskin noudatettiin tarkasti. Matka sujui rattoisasti torkkuen, lukien, maisemia katsellen jne.; visailujakin

palkintoineen matkanjohtajamme järjestivät. Matkalla pysähdyimme lounaalle Pihtiputaalla Takkatuvassa ja kahvitaukojakin oli sopivasti.

Tunturikeimiöön saavuimme illan pimeydessä, olipa meillä hetken verran poliisipartionkin valvova silmä matkaamme "turvaamassa".

Tunturikeimiössä meitä odotti iloinen emäntämme Laura iltapalan kera; tämän jälkeen majoituimme kahteen eri paikkaan, Kieppiin ja Majaan -

matkanjohtajamme Kajtsu ja Petri majoituivat Takatasku-mökkiin.

Sunnuntai 13.9.

Maittavan aamupalan jälkeen ja tehtyämme kunnon retkievät, aloitimme päivän hilpeällä verryttelyllä - kuten joka päivä ja myös palattuamme patikalta.

Lähdimme bussilla kohti Hietalahden P-paikkaa, josta aloitimme patikoinnin kohti Särkitunturia. Aamu oli sumuinen ja saimmekin aluksi katsella Lapin maisemia pilviharson läpi. Onneksemme sumupilvet hälvenivät vähitellen ja näimme maisemat auringonsäteissä. Eväshetkemme oli ylhäällä Särkitunturilla; täältä lähdimme kohti Kuivaa Särkivaaraa ja Tuoretta Särkivaaraa. Iltapäivällä

palasimme Tunturikeimiöön bussilla.

Päivällisen jälkeen meitä odotti rantasauna Naistenlammen rannalla, rohkeimmat uskaltautuivat pulahtamaan veteen – vieläkin rohkeammat kävivät jopa aamu-uinneilla.

Kilometrejä sunnuntaina kertyi n.7,2 km

Maanantai 14.9.

Patikkamme alkoi heti Tunturikeimiön pihasta, kohteenamme Keimiötunturin laki ja Sammaltunturi.

Aluksi kipusimme melko jyrkkäkin rinnettä Keimiötunturin lakea kohti. Maisemat olivat aamu-usvan peitossa, vähitellen navakka tuuli karkotti pilvet. Retkievät maistuivat rankan nousun jälkeen ja matka jatkui. Sammaltunturilta laskeutuessamme aurinko jo hymyili ja näytti meille tunturimaisemat parhaimmillaan. Palasimme bussille hiekkatietä pitkin. Majapaikassamme odotti maittava päivällinen ja rantasauna. Patikan pituus n. 10,4 km.

Tiistai 15.9.

Lähdimme bussilla Vintturinniemen P-aluetta kohti; täältä alkoi patikka Keimijärvelle. Tänään saatiin nauttia sumuttomasta säästä. Patikoimme metsäpolkuja ja suomalaisissa pitkospuita pitkin; Keimijärvellä pidimme

evästaun. Matka jatkui kohti Mustakeroa ja Lomoltunturin reunaan, muutaman poronkin näimme tunturin rinteessä. Bussilla sitten takaisin Tunturikeimiöön ja saunaan. Matkaa kertyi n. 12,5 km - Ihana päivä

Keskiviikko 16.9.

Aamu valkeni sateisena. Määränpäänämme keskiviikkona oli Levi. Tälle päivälle oli suunniteltu muutakin patikointia, mutta huonon sään vuoksi suunnitelmat muuttuivat. Lähdimme bussilla Leville; perille saavuttuamme hieman tihuutti

vettä, mutta sepä meitä ei haitannut, lähdimme kipuamaan kohti huippua - 531 m:n korkeuteen. Vähitellen sade laantui eikä pilviäkään ollut liian paljon näkymiä haittaamassa. Pysähdyimme alas tullessa After-Hikella näköalaravintola Tuikussa. Sitten kohti bussia, muutaman minuutin ehdimme tutustua myös Levin keskusta.

Kuljettajamme Topi esitteli meille paluumatkalla Taivaanvalkeat hotellin, joka olikin varsin erikoinen. Ja Topi opasti meidät tekemään poronlihatilauksemme paluupäiväämme lauantaita varten läheisestä kahvila-poronlihamyymälästä Tunturiporosta. Sitten jo päivällinen ja rantasauna taas odottivat meitä. Matkaa taivalsimme n. 8,6 km.

Myöhemmin oli vielä tiedossa yhteistä illanviettoa kodalla; makkaranpaistoa ja lettuja. Lettumestareina meillä olivat Kosti ja Harri. Hauskaa oli! Ja hyvältä maistui!

Torstai 17.9.

Aamiaisen jälkeen aloitimme matkanteon bussilla kohti Vuontispiirtä, josta patikkamme alkoi. Alkumatkan kuljimme kaikki yhdessä mutta Vuontisjärvellä jakaannuimme kahteen ryhmään; pikakiitäjät lähtivät huiputtamaan Pallastunturia kiivaaseen tahtiin, me muut jäimme kiitämään vähän hitaammin ja tallentamaan maisemia kameraan ja sieluihimme. Kaikki me kuitenkin matkasimme vielä Montellinmajalle, jossa molemmilla ryhmillä oli evästauko, sekä Nam-

malakuruun. Tästä Pallaksen huiputtajat jatkoivat omaa reittiään Petrin johdolla; me muut, jotka itseämme "suopartioksi" kutsumme, lähdimme omaa reittiä Kajtsun johdolla kohti Saivojärveä, josta tosin näimme vain vilauksen. Tämä ryhmä on nyt haka suonkävijä: kurujen jälkeen päädyimme soille, joita tulikin eteen suo suon perään, tuntui etteivät ne ikinä loppu.

Ja löytyipä karhun jälkiäkin, itse Otsoa emme tavanneet, se olisikin ollut huippujuttu! Vihdoin päästiin tukevalle maalle ja Vuontisjärveltä suuntasimme bussia kohti. Pallas-hotellilla toinen ryhmä jo odotti meitä. Kyllä me suopartiolaiset oltaisiin yksi Pallaskin huiputettu!
Ja kaiken tämän päälle ihan ansaitulle After-Hikelle hotelliin. Tunturikeimiossa päivällinen maistui ja rantasauna ja uinti tekivät hyvää. Taivallusta kertyi suoryhmälle n. 14,5 km

Pallaksen huiputtajat by Kosti:

Montellinmajalta Petrin vetämä ryhmä aloitti nousun kohti Pallasta, aurinko paistoi meille lempeästi ja tossut liikkuvat kevyesti vielä ensimmäisen nousun jälkeen. Nammalaku-ruun laskeutuessamme tapasimme pienen perheen; kehoittivat elein olemaan hiljaa, rattaissa nukkui pieni ihmis-alku...syy hiljaisuuteen paljastui kuitenkin, kun katsoimme rattaiden ohi ja näimme perheen isän kuvaamassa hyvin jännittyneenä: riekkopesue oli asetunut polun hiekalle pesulle.

Riekkomamma rypi kahden metrin päässä kuvaajasta, muu pesue maastoutui hyvin ruskan lehtien sekaan.

Jatkoimme Jäkäläkurun länsireunaa pitkin kohti Rihmakurua, jonka kohdalla pidimme evästauon. Tauon jälkeen nousu Rihmakurunvaarojen rinteeseen tuntui jo jaloissa. Lehmäkeron alla pidimme tauon ennen Taivaskeron nousua, joka olikin mukavan haastava. Himmelriikille emme nousseet, siellä olisi ollut se kuuluisa Olympiatulen sytyttämispaikka, meillä oli kuulemma kiire oluelle. Pyhäkeron polku oli kunnostettu leveäksi kivituhkapoluksi ja se helpotti ja nopeutti laskeutumista Pallas-hotellille, jossa saimmekin odotella aikamme ennen bussin saapumista. Päivä oli aurinkoinen ja maisemat mahtavia, kilometrejä kertyi 17 km.

Perjantai 18.9.

Viimeisenä vaelluspäivänä lähdimme bussilla kohti Äkäskeroa. Vaelluksemme alkoi Äkäsmyllyltä. Seitakivellä pieni tauko, sitten matka jatkui edelleen vaihtelevassa metsäisessä ja väliin soisessa maastossa. Evästauolle pysähdyimme juuri ennen jyrkkää nousua Äkäskerulelle (528m). Aurin-gonpaisteisen tunturin laella tuuli melkoisesti, mutta maisemat olivat kerrassaan upeat. Kaikki hyvä päättyy aikanaan ja olihan sieltä joskus laskeuduttava alaskin. After-Hikelle tulimme Peurakaltion tallikahvioon, josta bussikuljetus Tunturikeimioon. Patikkaa tänään n.12,5 km.

Päivällinen ja rantasauna...ja pakkaaminen...

ja illanviettoa hienojen matkakavereiden kanssa. Mikä sen mukavampaa.

Lauantai 19.9.

Kotiinpalun aika. Aikaisin aamupalalle, jonka emäntämme Laura oli loihittanut. Kiitoksemme hänelle ja henkilökunnalleen maukkaista aamupaloista, monipuolisista ruuista ja hyvistä retkieväistä sekä ihanaa rantasaunasta...ja kaikesta.

Tilatut "Porotuliaiset" pysähdyimme ottamaan mukaan Tunturiporosta ja sitten voikin kotimatka alkaa; torkkuen, lukien, visailen ja vitsailen. Kahvitaukoja pitäen ja Taukotuvassa maittavasta lounaasta nauttien. Järvenpäässä olimme illalla puoli kymmenen maissa.

Uusia patikkareissuja odottaen
Mervi